

Ellenőrző bírói jelentés

Verseny neve, időpontja: Országos Egyesületi Váltóbajnokság 2011. október 23.
Ellenőrző bíró neve: Goldmann Róbert

Terep, engedélyek

A rendezőség egy már jól bevált terephez nyúlt vissza az idei EVOB rendezése során, mely adottságai minden tekintetben megfeleltek egy magas színvonalú bajnokság lebonyolításához*. A gépkocsival és kisbuszokkal könnyen megközelíthető célhely közvetlen közelében kellő számú parkolóhely állt rendelkezésre. A cél kiépítettsége minden igényt kielégített. Kellő számú mobil WC mellett, jól felszerelt büfé, váltóversenyen nélkülözhetetlen hangosítás és igen nagy méretű rendezvénysátor asztalokkal és padokkal várta a versenyzőket. Ez utóbbi, tájfutó versenyein azéért még koránt sem általános és ezért mindenképpen dicséretes, hogy a rendezők -gondolom komoly pénzeket se sajnálva- igyekeztek így is komfortossá tenni versenyüket az indulók számára.

Térkép

A térkép a két évvel ez előtti Tipó Kupa térképének újonnan helyesbített, néhol szinte teljes területében újravizsgált változata volt. Már a pontok ellenőrzésekor kitűnt annak igen jó minősége, de később a versenyzők részéről is csak dicséretet hallottam róla. A digitális nyomdában készült laminált előállítás jó választás volt, igen szemrevaló jól olvasható és használható térképek születtek. Nemcsak a versenyzők iránti figyelmesség volt, de a verseny lebonyolításának is nagyobb biztonságot jelentett, hogy minden térképből kettő készült, így a verseny után mindenki egy teljesen új térképet kaphatott „vissza”.

Pályakitűzés

A pályakitűzés a már jól ismert „tipós” elveket követte, rengeteg pont nagyon kevés azonos variáció. Ezt ugyan az ellenőrzőbíró kevésbé szereti, különösen amikor már a száz sokadik pontot ellenőrzi☺ de a versenyzők ezáltal mindenképpen nehezebb, „odafigyelősebb” pályákat kaphatnak, és kaptak is még a terep egyszerűbb részein is. Bár a sok pontnak és a néha egymáshoz igen közeli hasonló kódoknak köszönhetően idén a tavalyinál több csapat ért el hibás eredményt, nem gondolom, hogy ez a rendezők hibája lett volna. Meglátásom szerint a kódok ellenőrzése ugyan úgy a verseny részét képezi, mint a hibátlan tájékozódás, amiért jó térkép és jól kitűzött pontok esetében csak a versenyző felel.

Tájékoztató

Mind a versenyt megelőzően, mind a verseny alatt a tájékoztatás megfelelően zajlott. A versenyen szpíkerként debütáló Szilárd Zoltán igen izgalmassá tette közvetítésével a versenyt.

Verseny lebonyolítása

A versenyrendező gárda jól felkészült profi csapat volt. A váratlan helyzetekre is gyorsan és rugalmasan reagált. A rengeteg ellenőrzőpont, mind jó helyen volt elhelyezésük a szabályzatnak mindenben megfelelt. A cél kialakítása egy mindenki számára jól látható átfutó ponttal jól követhetővé tette a versenyt és kellő felkészülési időt adott a váltótársaknak a váltás előtt. Az igen távoli befutópont és az átfutó pont „bedrótozásával” és a pontfogások folyamatos közvetítésével igen izgalmassá válhatott a verseny követése, még a semleges nézők számára is.

Eredményhirdetés

A verseny eredményhirdetésére a tervezettnél korábban kerülhetett sor. A díjazás méltó volt egy országos bajnokság színvonalához. A versenyen óvás nem történt. A versenybizottságnak csupán egy esetben kellett a végeredményt nem befolyásoló döntést hoznia. Az F 170-es kategóriában a tömegrajtot lekéső versenyző tévedésből az egyetlen ottmaradt, de nem saját térképét felvéve – ugyanis térképét figyelmetlenségből egy másik versenyző a sajátja helyett elvitte- teljesítette a pályát. Mivel azonban a hiba nem (csak) egyértelműen őt terhelte (nehezen volt eldönthető, hogy a térképet a kezébe adták, vagy ő vette fel), ezért a másik ezzel egyenértékű pálya teljesítését elfogadtuk nála.

Egyéb

A versenyen egyéb rendkívüli esemény nem történt. A versenyről hozzám eljutott észrevételek kivétel nélkül pozitívak voltak. Gratulálok a rendezőknek a magas színvonalú, nívós bajnoksághoz.

*A rendező klub szempontjából érthető, de tájfutó társadalom számára kevésbé hasznos az a terjedő gyakorlat, amikor egy tájfutás számára soha nem használt, vagy igen régen használt terepen előbb rendez egy egyesület klub versenyt és csak utóbb országos bajnokságot. Mindenképpen fontosnak tartanám, hogy ez fordítva legyen és az országos bajnokságaink lehetőség szerint új, vagy jó pár évig pihentetett területeken rendezzük. Jó lenne, ha az MTFSZ megfelelő bizottságai érvényt tudnának szerezni ennek a gyakorlatnak.